

Stilling, men vi ser tillige menneskeligt paa Spørgsmaalet. Derfor vil jeg indtrængende henstille til de Herrer, der nu har Magten, at de nøje overvejer dette meget vigtige Spørgsmaal. Man maa drage en Sammenligning mellem Aldersrentenydelser og andre Forhold. Aldersrenten svarer jo til, hvad en Arbejder, der staar arbejdskraftig i Livet, har i Fortjeneste. Med andre Ord, Aldersrenteloven er de gamles Løntarif; saaledes vil de tænke. En Svend ser paa sin Tarif med sin Mester, og den gamle ser paa sin Tarif, det vil sige paa Aldersrenteloven. Naar man ved, hvilke Kampe der raser rundt i Verden i Anledning af Løn-tarifferne, om de skal falde eller stige — vi har set de store sociale Kampe herhjemme —, saa kan man tænke sig, hvilke sociale Kampe der vil udbryde i vort Samfund i Anledning af Kravet om disse faste Taksters Forhøjelse. En stor Del af Fremtidens Politik vil i Virkeligheden blive en Aldersrentepolitik. Denne Lov vil ligge som en Surdejg rundt i Nationen, og den vil hæve sig og hæve sig, og vi vil faa betydelige Overraskelser at se. Det er, som jeg begyndte med at sige, saa heldigt, at Statskassen befinder sig — jeg vil ikke sige i Velvære, men dog noget i den Retning. Der er saa meget Velvære i Statskassen, at Venstres Finanslovsordfører fik Anledning til at fremhæve det. Han fremhævede, at Tallene paa det forelagte Budget viser, at vi nærmer os Balancen og kan gøre os Haab om at naa denne Balance allerede paa Regnskabet 1923—24. Jeg vil slutte med at hamre denne Udtalelse fast. De gamle vil ogsaa huske den og handle derefter.

Jeg skal derpaa kort omtale de arbejdsløses Stilling. Arbejdsløsheden er ca. 4 Gange saa stor, som den var i ævnt gode Aar før Krigstiden. Spørgsmaalet bliver saa, hvad skal de arbejdsløse leve af? Det er et meget vigtigt Spørgsmaal, og det bliver den høje Rigsdag og den høje Regering stillet overfor. Det er de stillet overfor nu, men de vil i langt højere Grad blive stillet overfor dette Spørgsmaal om kort Tid, naar Frost og Vejrliget hindrer mange Arbejder. Jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Artikel, der stod i „Social-Demokraten“ i Marts 1922, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Hr. Kragh, hvad skal jeg leve af? Familien bestaar af Mand, Hustru og et Barn paa 10 Aar, min

Arbejdsløshedsunderstøttelse bestaar af 29 Kr. 70 Ø. om Ugen, Regnskab: Husleje 8 Kr. 50 Ø., Skat 4 Kr., Fagforening og Arbejdsløshedskasse 3 Kr. 35 Ø., Brændsel og Lys 4 Kr., Syge- og anden Forsikring 2 Kr. 50 Ø.; i alt 22 Kr. 35 Ø. Til Rest 7 Kr. 35 Ø. til Kosten til 3 Mennesker om Ugen.“ Det er berettiget, at den paa-gældende stiller det Spørgsmaal. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har læst denne Artikel; det har han formodentlig ikke; han er vel optaget af mange andre vigtige Problemer, men den paa-gældende Familiefader vil ogsaa være glad ved et Svar nu. Jeg har spurgt adskillige af Arbejderpartiets Mænd, hvordan Forholdet er med Arbejdsløsheden og Arbejdsløshedsunderstøttelsen, navnlig det sidste. Hovedkasserer Svendsen svarer: Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Familie-forsørgere ligger nu mellem 12 Kr. 80 Ø. og 28 Kr. — altsaa et lignende Tal som det i den nævnte Artikel anførte. Ca. 33 pCt. af de arbejdsløse baade Familie-forsørgere og ugifte faar slet ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse. De, der faar, faar alt for lidt, og, som sagt, en Trediedel af de arbejdsløse faar slet ingen Ting. — Kan vi være det bekendt? Man taler saa meget om oprørske Tendenser rundt omkring i Verden, og man har set, hvilke uhyggelige Følger Oprør kan drage efter sig. Det forekommer mig da, at det maa være enhver Regerings Pligt at bidrage sit til, at disse Kim ikke faar nogen Vækstbund, og huske paa, at Vækstbunden for disse Bolsjevikkim netop er den haabløse Sult og Elendighed. Jens Andersen, Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, siger: „Der er 2 000 Arbejdsmænd i København, baade gifte og ugifte, der ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse faar, de kan saa faa lidt Hjælp, fra Hjælpekassen til Husleje, Gasregning og lignende. En Familie med et Par Børn faar i allerheldigste Tilfælde en Hjælp som andrager ca. 20 Kr. om Ugen i Gennemsnit. Det er en daarlig og ussel Eksistens, en saadan Familie har, den bliver nødt til at synke ned i Elendighed, men de allerfleste, og det er det værste, modtager betydelig mindre, maaske en Krones Penge om Dagen. En Krones Penge om Dagen til en Familie med flere Børn! Saa kan de se, hvorledes de kan klare sig.“ Jens Andersen slutter: „Elendigheden har ikke været saa stor i mange Aar, og naar Frost kommer, vil en Mængde Arbejder standse, og Forholdene vil da blive betyde-